

Publicerad 2021-08-14 20:25 av Ulf Carlsson

Apropå texten "Sonettens avrättning" här på poeter.se

SONETTENS ÖVERLEVNAD

Som Shakespeares blanka vers med Hamlets tvekan
blir även egen eftertanke krank och blek.
Har jag förstört sonetterna med lek
och gjort dem till min egen "trygga rekan"?

Är det ett helgerån att ha sonetten
som ett slags snuttefilt med trygghet i?
Bör jag i fortsättningen helt låta bli
och låta dikten darra på manschetten?

Å andra sidan skrivs ju värre anskit
med varken konstens form och tanken i.
Vad gör väl det, om en sonett känns krankvit?

Det skall sonettens mördare ge fanken i!
Sonetter går att skriva på en plankbit.
Försök en själv och släpp skavanken fri!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ulf Carlsson med Poeter.se id #115354 innehar upphovsrätten